

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Conso||lacione Ivsto-|||rvm

Hillesheim, Ludwig

Coloniae, 1572

VD16 H 3678

In futuræ fœlicitatis recordatio[n]e ac sensu, humanarumq[ue] rerum
despicientia, animorum placidissimam pacem esse. Caput IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60369)

rena omnia posthabenda sunt, quum omne robur ac firmitas in Deo posita, eaque nobis perpetua hereditatis loco sit cessura. Cum igitur nihil certius sit, quam summum interitum eos manere, qui se à Deo auertunt, referenda eò omnis animi vis est, ut voluntatem diuinam in omni vita sequamur, atque in eius misericordia acquiescentes, illam cœlestium operum admirandam vim perpetua laude celebremus.

In futuræ fœlicitatis recordatione ac sensu, humanarumque rerum despicientia, animorum placidissimam esse pacem.

CAPVT IX.

Hic igitur religioso instituto, omnis impendenda est ætas, ut fiducia in Deum nō excitetur tantum, sed etiam augeatur & crescat. Ac ne vllū temporis punctum hunc sensum auferat, qui bonam in Deo spem impleat, et omnia
eius

eius subijciat voluntati, inter exortus cogitationum, statim vt ille grauiores fient, & ad malum appellent, dubitatio omnis ad hunc modum atque his meditatiōis dissoluenda est. Veni in hunc mundum abundantem malis, à quibus quid est, quod me præter Dei clementiam possit tueri? Sed quomodo aditum ad misericordiam faciam mihi? qui vitijs tontaminatus sum, & in cuius omni vita iniustitia est, quæ infœlici mihi miseriam adauget, et rerum aduersarum mala omnia adfert, vt nõ immerito angar, & egritudine assidua laborẽ. Sed applicabo ad Deum me, plorans ac gemens, meisq; delictis veniam, & malis leuationẽ orabo. In omnibus creatis rebus Dei elucet bonitas, & iustitia & prouidentia, memor ergo creationis suæ erit, et operi manuum suarum porriget dexteram, ne me demergat tẽpestas aqua, nec absorbeat me profundũ. At tu pater cœlestis, cuius oculi lustrant & perspiciunt omnia, ab illa æterna sede, & solio gloriae tuæ, me vide, & humilita-

Psalm. 68,

humilitatis meae miserere. Audi inuocantem me, & inter hos acerbos casus vitae, quibus à die ad noctem vsque conficior, intende mea saluti, & tribue misericordiam recolementi nomen tuum, ablata per tuam gratiam hac, iure abs te irrogata poena. Aufer hanc grauem tuam manum, illa me miti dextera, in qua salus est ac vita omnibus habitantibus in terra, iacentem, prostratumque humili, attolle, & diruptis vinculis malorum, educ ex hac mortifera valle, profundisque tenebris in lucem illam, quae plena splendore sempiterno, tuaque celesti ope est beata. At cum nunc deiecta mens sit terrore omni ac metu, consolare me miti affatu tuo, ut viam praec-

Psalm. 118. ptorum tuorum sequens, ad tua erigar promissa, nec pra anxietate in vllam abs te dissidentiam deflectam. Ita conducet hac afflictio, ut tua mandata discam, & letitia salutaris tui interne au-

Psalm. 50. tior fiam. Ac iam videor quasi princeps

pe

pe tuo spiritu impleri, qui molestiam
 omnem agra mentis auferat, vt signum
 tuum, quod in frontibus omnium gemen-
 tium ac dolentium est, propter iustiti-
 am tuam persentiam, quod ab summo
 me malo seruet, & in coelum ferat. O
 expectatas meas spes, ablato errore om-
 ni mentis, tenebrisque ijs, quas huma-
 na caro cogitatione diuturna offudit,
 discussis. Proposita enim mihi est in deo
 summi boni beata spes, consolatioque ea,
 qua nullam presentis atque vrgentis ma-
 li grauitatem reformidet. Itaque do-
 minator Domine, ad cuius nutum pra-
 esto omnia sunt, me manus, precesque ten-
 dentem ad coelum, & ad te referentem
 omnia, a funesto excidio serua, & discus-
 sa nube perpetui mœroris, ex fluctu mi-
 seræ vita libera, vt te semper adorato et in-
 uocato, corde contrito, & humiliato sacri-
 ficiu in terris, ad tuam laudem semper
 faciam, ac tandem absterfa omni ex me-
 is oculis lachryma, beatitudine destinata

ab

ab aeterno electis tuis in caelo viam. His sanctissimis cogitationibus atque factis, ceu praesidio communienda, & obfirmanda mentes sunt, quum aut improborum splendore, aut suis malis, tanquam tormento oppugnantur. Quod si non adumbratas, sed veras formas sequamur rerum, nec tam praesentes arumnas, quam consequentis temporis felicitatem spectemus, adsequemur id, ut mentes nostrae, nullo vnquam sensu doloris expugnentur, sed letitia incredibili semper abundant.

Sublatæ ad cælum, inque Deum defixæ mentis consideratio explicata paraphrasi psalmi 26. CAPVT X.

SI ergo nullum in virtute verum dolorem, nullam in scelere solidam letitiam esse videmus, si Deum immensa potentia magnitudine, infinita clementia vi, sempiterna felicitatis perceptione affluentem, rectorem vitæ, & acti-